

Sanatçı: Sueda Evirgen

Günlük yaşamımızda gerçekleştirdiğimiz eylemlerin ahlaki boyutunu sorgulamak her zaman kolay değil, özellikle de bu eylemler soluduğumuz hava kadar normalleşmişse. Güne başlarken, günü bitirirken, sevdiklerimizle bir sofranın etrafında buluşup güzel anlar paylaşırken, tabaklarımızdaki esareti ve zulmü unutuyor, unutmayı seçiyoruz. Özgürlüklerinden yoksun bırakılan, maddi çıkarlar uğruna sömürülen bedenlere yeni isimler ve maskeler takıyoruz. Maskeler her düştüğünde, biz de bir çelişki içine düşüyor, türlü bahaneler öne sürerek yeniden maskeler ardına gizliyoruz gerçekleri.

Zulmün ve sömürünün düzeni, zamansız bir ritüel olarak işliyor: Madde Bir: Karşıdakini ötekileştir. Madde İki: Karşıdakinin bedenini sana çıkar sağlayacak nesnelere indirgeyerek yeniden tanımla. Madde Üç: Kendi üstünlüğüne dair hikayeler yaz ve onlara sıkı sıkıya bağlan.

Bu düzeni kırmanın ilk adımı ise yanlışla yanlış demek; yanlışın faili biz olsak bile, belki de özellikle o zaman.

Her mutlu fotoğraf karesinin ardında görünmeyen bir de negatif kare var – görmekle ve göstermekle sorumlu olduğumuz. Adil ve yaşanılabilir bir dünya için.